

Ušli ani ne tucet kroků, když se zleva ozval radostný pokřik. Za vteřinu uslyšeli nejasně stejný pokřik zprava. Quintus se plně věnoval Galovi, který byl pořád odhodlaný bojovat, a tak tomu nevěnoval pozornost. Urceus mu přišel na pomoc a rychle bojovníka srazili do rudého prachu. Quintus těžce oddychoval a vděčně na kamaráda kývl hlavou. Teď byl ten zvuk hlasitější a šířil se po celé levé straně. Napadlo ho, že ti lidé křičí, protože se bojí a panikaří. Přeběhl mu mráz po zádech. „Co se děje?“

„Nemám potuchy,“ odpověděl mu Urceus nervózně.

TŘESK. Následovalo rozpačité ticho a potom se to ozvalo zprava. Quintovi se chtělo zvracet. Ty rány byly tak mohutné, že to mohlo znamenat jediné. „Hannibal musel část své linie otočit. Aby nás obklíčil ze stran.“

Urceus tomu nemohl uvěřit. „Jak?“

„U Jupitera, já nevím.“

„To nemůže být pravda. Vždyť jejich střed je roztrhaný na kusy. Co nám zabrání, abysme se přes ně dostali?“

„Máš pravdu,“ řekl Quintus a začervenal se.

Corax se mračil, ale rozkázal jim znovu vyrazit. Tentokrát postupovali krokem a uklidňovali se tím, že s tolika vojáky za sebou je nikdo nedokáže zastavit. Jako u Trebie a Trasimenského jezera by měla zvítězit pěchota. A v tomto případě by jejich jezdecktvo mělo, když bohové dovolí, nepřátelské jezdce zastavit. Kdyby se tudy probíjeli, mohli by se rozdělit na obě strany a vpadnout Kartagincům do zad. Tak jim to vysvětlil Corax, pomyslel si Quintus a bojoval proti únavě. Nepotřeboval se ptát, co mají dělat.

„Doprdele! Koukni se.“

Urceův výkřik ho probral. Podíval se tam, kam Urceus – směrem k jejich čelu.

„Ne.“ *To je jako zlý sen.*

Nemohl tomu uvěřit. Nikdy neslyšel o tom, že se armáda, poté co se rozpadla, zastaví a začne znovu bojovat. Jenže někteří prchající Galové a Iberové se zastavili asi sto kroků od nich. Pár se jich už otočilo a křičelo na své druhy, ať neutíkají.

Vtom to Quintovi došlo. Měl pocit, jako kdyby dostal ránu do břicha. „Proto měli střed řady vypouklý k nám. Byla to past. To všechno byla past,“ vyhrkl a ucítil, jak ho znovu zaplavuje strach. „Pane! Vidíte to?“

„Jo,“ zavrčel Corax. „Hannibal je ještě chytřejší, než jsme si mysleli. Utvořte řadu, chlapci. Boj ještě neskončil. Budeme muset dát těm guggům pořádnou lekci, než stáhnou vocas a jednou provždycky zmizí. Snažte se, ať se nám to podaří. *Roma victrix!*“

Hastati mu odpověděli hlasitým pokřikem, ale měli tak vyprahlo v ústech, že to dlouho nevydrželi. Za okamžik se však opět spustil ten děsivý zvuk karnyxů, jako kdyby chtěl centurionova statečná slova usvědčit ze lži. Některé vojáky ty příšerné zvuky očividně zastrašily. Quintus stiskl zuby. Už měl těch nástrojů plné zuby. A bál se jich. *Tram-ta-dá. Tram-ta-dá. Búúúúú.* Troubení karnyxů nezůstalo bez odezvy. Bylo to neuvěřitelné, ale hrstka Galů, svlečených donaha, se odpojila od ostatních a zopakovala to děsivé představení ze začátku boje. Bušili si do prsou, mávali meči a předváděli jim své genitálie. Jejich hlasité urážky byly nesrozumitelné, ale dost výmluvné. Ještě před chvílí ustupovali. Teď se nemohli dočkat, až se zase pustí do boje. Tohle představení silně zapůsobilo na muže, kteří ještě prchali. Quintus viděl, jak se mnozí z nich zastavili, ohlédl se, co se to děje, a pak udělali čelem vzad. Nejdřív jich bylo pár, ale s každou vteřinou se k nim přidávali další. Quintus na chvilku zavřel oči a snažil se to rozdýchat.

Galský ústup se nezastavil. Obrátil se. Začal nový útok.

Quintus byl na konci sil. I když to bylo jen zbožné přání, chtěl, ať Galové zmizí. Zatoužil lehnout si, ulevit bolavým nohám, zbavit se toho příšerného slunce a spát. To se mu však nesplní. V hloubi duše věděl, že dosavadní boj nebude nic ve srovnání s tím, co je čeká. Jednotky, které zaútočily na jejich křídla – dost možná Libyjci a mezi nimi i Hanno? –, budou odpočaté. Čerstvé. Dychtivé boje. Trápily ho nepříjemné pochybnosti. Vrhel zlý pohled na slunce. Proč není blíž k západu? Kolik tisíc Římanů musí zemřít, než zapadne? Bude on a jeho druhové mezi nimi? Bude mezi nimi jeho otec? Gaius? Calatinus? A hlavně – je vítězství tak jasné, jak se to jevílo ještě ráno?

Tím si už nebyl jistý. Ničím si nebyl jistý.

* * *